

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném dne 20. 4. 2023 v Plzni v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Špety a přísedících Mgr. Petra Vágnera a Mgr. Michala Červenky

takto:

Obžalovaný

■■■■■ narozený ■■■■■ v ■■■■■ ■■■■■ trvale bytem ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■, v současné době bytem ■■■■■, ■■■■■,

je vinen, že

1) v přesně nezjištěné dny nejméně v období od poloviny roku 2021 do měsíce listopadu roku 2021 ve městě ■■■■ na ■■■■ ■■■■ v bytě na adrese ■■■■■ ■■■■/■■■ a poté nejméně v období od 3. 2. 2022 do měsíce června 2022 v obci ■■■■■ čp. ■■■■ okres ■■■■ v přízemí bytového domu vpravo, v bytě č. ■■■■ využíval situací, když jeho vnučka, nezletilá poškozená ■■■■ ■■■■ narozená ■■■■, jejíž věk znal, u něj v bytě přespávala bez dozoru jiné dospělé osoby, tuto opakovaně, nejméně ve třech případech za účelem ukájení svého pohlavního pudu osahával na obnaženém přirození, ačkoli mu nezletilá poškozená dávala najevo svůj odpor tím, že mu říkala „ne“, a nejméně ve třech případech ji osahával na genitáliích a následně využil své fyzické převahy, nalehl na ni celým svým tělem, ačkoli se ho od sebe nezletilá poškozená ■■■■ ■■■■ snažila odstrčit rukama, křičela a prosila ho, aby toho nechal, zasouval jí svůj penis do vagíny, čímž jí způsobil bolest v oblasti břicha, poté ejakuloval vně její vagíny, přičemž zneužíval toho, že se mu nezletilá poškozená s ohledem na svůj nízký věk nedokázala bránit jinak, a toho, že ho byla zvyklá poslouchat jako svého dědu a byla mu svěřena k hlídání, a tímto jednáním nezletilá poškozená ■■■■ ■■■■ způsobil posttraumatickou stresovou poruchu, která jí významně omezila na běžném způsobu života po dobu nejméně několika měsíců tím, že se jí

Shodu s prvopisem potvrzuje: Iveta Kellnerová.

traumatické události znovu vybavují, pocituje úzkost a strach, má problémy se spánkem a narušila se její důvěra v dospělé a blízké,

2) v přesně nezjištěné dny nejméně v období od měsíce prosince 2021 do měsíce dubna 2022, v obci [REDAKCE] čp. [REDAKCE] okres [REDAKCE] v přízemí bytového domu vpravo, v bytě č. [REDAKCE] využíval situaci, kdy jeho vnučka, nezletilá poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] narozená [REDAKCE], jejíž věk znal, u něj v bytě přespávala bez dozoru jiné dospělé osoby, tuto nejméně ve dvou případech za účelem ukájení svého pohlavního pudu osahával na holém těle na genitáliích, lehal si na ní, ačkoli mu dávala najevo svůj odpor tím, že mu říkala „ne“, přičemž zneužíval jejího nízkého věku a skutečnosti, že ho byla zvyklá poslouchat jako svého dědu a byla mu svěřena k hlídání,

3) v přesně nezjištěné dny nejméně v období od měsíce prosince 2021 do měsíce června 2022 v obci [REDAKCE] čp. [REDAKCE] okres [REDAKCE] v přízemí bytového domu vpravo, v bytě č. [REDAKCE] využíval situaci, kdy jeho vnučka, nezletilá poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] narozená [REDAKCE], jejíž věk znal, u něj v bytě přespávala bez dozoru jiné dospělé osoby, a tuto nejméně ve dvou případech za účelem ukájení svého pohlavního pudu osahával přes oděv i na obnaženém těle na prsou a genitáliích, ačkoli mu dávala najevo svůj odpor tím, že mu říkala „ne“, a nejméně v jednom případě si nechal od nezletilé poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] sahat na penis, přičemž zneužil jejího nízkého věku a toho, že ho byla zvyklá poslouchat jako dědu a byla mu svěřena k hlídání,

tedy

ad 1) – 3)

zneužil bezbrannosti jiného k pohlavnímu styku, čin spáchal souloží a na dítěti mladším patnácti let a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví,

ad 1)

vykonal soulož s příbuzným v pokolení přímém,

čímž spáchal

ad 1) – 3)

pokračující zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), c) trestního zákoníku,

ad 1)

pokračující přečin soulože mezi příbuznými podle § 188 trestního zákoníku a

odsuzuje se

Podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **osmi (8) let**.

Podle § 56 odst. 3 trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Odůvodnění:

1. Krajské státní zastupitelství v Plzni podalo ke zdejšímu soudu dne 21. 2. 2023 obžalobu na obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] pro pokračující zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), c) trestního zákoníku a pokračující přečin soulože mezi příbuznými podle §

Shodu s prvopisem potvrzuje: Iveta Kellnerová.

188 trestního zákoníku, kterých se měl dopustit způsobem popsaným jednak v podané obžalobě, a jednak ve skutkových větách výroku tohoto rozsudku. Obžalovaný v hlavním líčení, které se konalo dne 20. 4. 2023, prohlásil podle § 206c odst. 1 trestního řádu, že je vinný spácháním skutků uvedených v této obžalobě a prohlásil, že souhlasí s právní kvalifikací takových skutků. Soud svým usnesením z téhož hlavního líčení rozhodl tak, že podle § 206c odst. 6 trestního řádu prohlášení viny obžalovaného, které učinil v hlavním líčení dne 20. 4. 2023 v této trestní věci, přijal a dokazování v rozsahu, v jakém obžalovaný prohlásil vinu, neprovede a bude provedeno pouze ve zbylém rozsahu. Prakticky to znamená, že byly provedeny důkazy toliko k osobě obžalovaného a k možnému motivu jeho jednání. Soud prohlášení viny přijal proto, že bylo v souladu se zjištěným skutkovým stavem na základě důkazů opatřených v přípravném řízení a v takovém řízení nedošlo k závažnému porušení práv obžalovaného. Pokud obžalovaný souhlasil též s použitou právní kvalifikací, tak jak byla uvedena v obžalobě, pak ani proti této nemohl mít soud jakýchkoliv námitek. Pokud je tedy v obžalobě uvedeno, že skutky pod bodem 1) – 3) skutkové věty výroku obžaloby obžalovaným naplnil všechny zákonné znaky pokračujícího zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), c) trestního zákoníku (blíže zdůvodněno v bodě 35. podané obžaloby), pak se jedná o právní kvalifikaci zcela odpovídající a přiléhavou. Nad rámec argumentace uvedené v obžalobě je třeba ještě doplnit, že zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku je úmyslným trestným činem a opatřené důkazy prokázaly úmyslné zavinění obžalovaného. Pokud jde o méně závažné zásady do pohlavní sféry všech tří nezletilých poškozených popsané ve skutkových větách výroku rozsudku, pak se jistě jedná o pohlavní styk ve smyslu § 185 odst. 1 trestního zákoníku (osahávání prsou a genitálií nezletilých poškozených), v případě nezletilé poškozené ■■■■■ pak se jedná též o soulož podle § 185 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, neboť za tu je třeba považovat spojení pohlavního orgánu muže a ženy, kdy dochází k tomu, že mužský pohlavní úd vnikne do pohlavního orgánu ženy. Oba orgány se spojí v jednom okamžiku. K tomu nesporně na základě opatřených důkazů došlo. Pokud jde o znak kvalifikované skutkové podstaty podle § 185 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku „spáchání činu na dítěti mladším patnácti let“, pak se jedná o okolnost, která odůvodňuje použití vyšší trestní sazby a je jinou skutečností ve smyslu § 17 písm. b) trestního zákoníku. Proto není třeba, aby pachatel znal věk poškozené osoby, stačí, že se zřetelem na okolnosti (zejména její fyzickou vyspělost, vzhled, způsob a chování a vyjadřování) a svoje osobní poměry o uvedené okolnosti vědět měl a mohl. Postačí tedy nedbalostní zavinění. Obžalovaný ovšem byl pokrevní dědeček všech tří poškozených, takže zcela bezpečně znal věk svých vnuček. Pokud jde o druhý znak kvalifikované skutkové podstaty podle § 185 odst. 3 písm. c) trestního zákoníku „způsobí-li takovým činem těžkou újmu na zdraví“, pak podle § 122 odst. 2 trestního zákoníku těžkou újmou na zdraví se rozumí jen vážná porucha zdraví nebo jiné vážné onemocnění a takovou těžkou újmou může být i delší dobu trvající porucha zdraví. Pokud tedy obžalovaný způsobil svým jednáním nezletilé poškozené ■■■■■ objektivně zjištěnou posttraumatickou stresovou poruchu, která vznikla na základě opakované traumatizace nezletilé poškozené a byla přítomna ještě v době vyšetření příslušným znalcem dne 5. 12. 2022, a projevovala se příznaky, které jsou blíže popsány ve znaleckém posudku, pak se jistě jednalo o delší dobu trvající poruchu zdraví, navíc dle výsledků znaleckého zkoumání tato bude trvat řadu měsíců, spíše však let. Těžká újma na zdraví zde může být způsobena z nedbalosti ve smyslu § 17 písm. a) trestního zákoníku. Z něho vyplývá, že k okolnosti, která podmiňuje použití vyšší trestní sazby, se přihlédne, jde-li o těžší následek i tehdy, zavinil-li ji pachatel z nedbalosti, vyjímaje případy, kdy trestní zákon vyžaduje i zde zavinění úmyslné. Pokud tedy obžalovaný vůči nezletilé poškozené ■■■■■ jednal prokázaných způsobem a opakovaně ji vystavil sexuální agresi, a to po delší dobu, pak musel vědět i vzhledem k její mravní a rozumové vyspělosti této nezletilé poškozené, že jí může takovouto těžkou újmou způsobit, ale bez přiměřených důvodů se spoléhal, že jí nezpůsobí. Lze shrnout, že se bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že takovýto následek nenastane. Pokud jde o přečin soulože mezi příbuznými podle § 188 trestního zákoníku, pak k tomu lze konstatovat, že obžalovaný skutečně vykonal soulož, a to opakovaně, se svojí vnučkou, která je tzv. descendantem, což je potomek rodičů, resp. rodičů svých rodičů

(prarodičů). Takovouto okolnost musel samozřejmě obžalovaný jako dědeček ve vztahu ke své vnučce znát, a proto na jeho straně lze i sledovat úmyslné zavinění.

2. Vzhledem k prohlášení viny pak odůvodnění tohoto rozsudku nebude mít všechny náležitosti ustanovení § 125 odst. 1 trestního řádu, ale budou v něm uvedeny důkazy vztahující se toliko k osobě obžalovaného a možné motivaci jeho jednání, a taktéž úvahy, kterými se soud řídil při hodnocení takovýchto důkazů. Pochopitelně se odůvodnění bude vztahovat k výroku o trestu, bude zde uvedeno jakými úvahami byl soud veden při ukládání trestu, jak posoudil povahu a závažnost trestného činu z hlediska významu konkrétního chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobu provedení činu a jeho následků, okolností, za kterých byl čin spáchán, osoby pachatele i míry jeho zavinění a jeho pohnutky, záměru nebo cíle, jakož i polehčujících a přitěžujících okolností, doby, která uplynula od spáchání trestného činu, případné změny situace a délky trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu, při zvážení složitosti věci, postupu orgánů činných v trestním řízení, významu řízení pro pachatele a jeho chování, kterým přispěl k průtahům řízení. V odůvodnění bude také uvedeno, jak přihlédl k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele, k jeho dosavadnímu způsobu života, k chování pachatele po činu, zejména k jeho případné snaze nahradit škodu či jiné škodlivé následky.
3. K osobě obžalovaného byl v přípravném řízení vypracován znalecký posudek znalkyní z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, a znalkyní z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie dětí a dospělých. První ze znalkyň ve svých závěrech uvedla, že obžalovaný v inkriminované době a ani v minulosti netrpěl vážnou duševní poruchou typu psychózy či patologické poruchy nálady. Jeho intelekt není vážně narušen, osobnost je patologicky strukturovaná s dominujícími rysy disociálními, jako taková je neměnná, celoživotní, čímž je dána její prognóza. Nebyla diagnostikována závislost na alkoholu či jiné psychoaktivní látce. Nebyla zjištěna porucha sexuální preference. Motivace jeho jednání nebyla psychopatologická, nevycházela ani z vážné duševní nemoci, ani ze sexuální deviace. Obžalovaný své jednání nepopírá, jako takové nepochybně vedlo k uspokojení jeho sexuální potřeby, byť na nepreferovaném objektu, který byl ale v dané chvíli lehce dostupný, snadno ovlivnitelný. Není primárně osobou s rysy agresivity. Nebyla u něho diagnostikována závislost na alkoholu či jiných psychoaktivních látkách. Jím podávané informace o alkoholovém opojení v dané době jsou nejisté, rozcházející se se sdělením dalších blízkých osob a obětí. Ať již byl či nebyl v inkriminované době pod vlivem alkoholu, ten neměl větší forenzní vliv na jeho chování. Rozpoznávací a ovládací schopnosti u něho byly plně zachovalé. Obžalovanému nebyla diagnostikována vážná duševní nemoc, ani porucha sexuální preference, proto nejsou doporučována žádná ochranná opatření. Z psychiatrického hlediska není společensky nebezpečný. Je schopen chápat smysl trestního řízení, soudního projednávání, a případně uloženého trestu. Pro vypracování posudku postačilo ambulantní vyšetření. U hlavního líčení znalkyně doplnila, že alkohol a drogy odbourávají zábrany, takže případný alkohol mohl být spouštěčem jeho jednání. Jeho jednání, kterým se sexuálně uspokojoval, lze označit jako náhražkové. Druhá ze znalkyň uzavřela, že aktuální intelektové výkony obžalovaného jsou v pásmu podprůměru. Jeho osobnost je patologicky strukturovaná, akcentované disociální rysy. Je velmi sociálně zdatný, dobře rozumí, co je společensky očekávané, přijatelné. Jeho život je dlouhodobě formován na základě formálního se přizpůsobení zákonům a pravidlům. Je schopen vše dodržovat, ale činí tak pouze v situacích, kdy to považuje za osobně výhodné. Dlouhodobě vyrůstal v ústavním prostředí, kdy byla narušena jeho schopnost profitovat nezištně z mezilidských vztahů. Je neempatický, jedná za účelem svého osobního prospěchu, prokazuje nižší citlivost k prožívání ostatních. Ve svých vyjádřeních i v rámci znaleckého zkoumání uvádí často informace, které jsou vzájemně v rozporu, je zjevná snaha omlouvat své jednání. Obtížně zvažuje dlouhodobé důsledky svého jednání, není motivován odložit okamžité uspokojení. Je schopen rozpoznat nebezpečnost svého jednání. Byl schopen uvědomit si důsledky předmětného jednání na poškozených. Pocity viny prožívá omezeně, nicméně ke svým skutkům se přiznává, lituje jich. Podstatné z psychologického hlediska je absence soucitu s obětí, obžalovaný neprokazuje ani žádnou hlubší emoční vazbu ke svým

vnučkám. Pokud se jednání dopustil, pak motivací bylo uspokojení svých sexuálních potřeb bez ohledu na sociální normy a pravidla a zejména bez ohledu na prožívání obětí, což je v souladu s jeho osobnostní strukturou. Nebyla prokázána hlubší emoční vazba ke svým vnučkám, obtížně mezi nimi rozlišuje. Lze konstatovat, že se i rád jim věnoval, rád s nimi trávil čas, ale specifická emoční vazba chybí. Nebyla potvrzena ani významnější emoční vazba ve smyslu zamilovanosti. Jeho resocializace je nejistá s mírnou převahou negativních argumentů. Obžalovaný je limitován svou kognitivní úrovní a patologickou osobnostní strukturou s disociálními rysy. Určitou naději lze spatřovat ve schopnosti formálně se přizpůsobit. Obžalovaný zcela spolehlivě rozumí společenským požadavkům. Je otázkou jeho motivace a rozhodnutí, zda společenské normy a pravidla bude dodržovat. K trestné činnosti se přiznává. Opakovaně uvádí, že svého jednání lituje. Je zde však absence soucitu s obětí. Neprokazuje ani žádnou hlubší emoční vazbu ke svým vnučkám. V hlavním líčení znalkyně doplnila, že obžalovaný by mohl své jednání opakovat, pokud se k tomu rozhodne a bude mít příležitost. Vyšší věk a případný výkon trestu odnětí svobody může snížit pouze jeho sexuální potřeby, nikoliv chtění. Zopakovala, že pokud jde o jeho projevenou lítost u hlavního líčení, že zde chybí soucit s obětí, nicméně určitou míru lítosti obžalovaný prokazoval i v rámci vyšetření. V té souvislosti, že toto opravdu hodně změnilo jeho život a vztahy v rámci rodiny, které byly do té doby nastaveny poměrně funkčně. V této oblasti lítost lze vnímat jako upřímnou. Události je mu líto tak, jak je toho schopen.

4. Z citovaného důkazu je tedy zřejmé, že obžalovaný je osobou, u které není vyloučeno spáchání žalované trestné činnosti. Motivace jeho jednání, které zakládá skutkové podstaty výše uvedených trestných činů, nebyla psychopatologická. Takovou motivací bylo toliko uspokojení jeho sexuálních potřeb bez ohledu na sociální pravidla a bez ohledu na prožívání obětí, v tomto případě jeho tří nezletilých vnuček. Takováto motivace pak nebyla v rozporu se zjištěnou osobnostní strukturou obžalovaného.
5. Při rozhodování o sankcích, kterými soud obžalovaného postihl, vzal v úvahu všechny zásady uvedené v § 36 – 38 trestního zákoníku. Dospěl přitom k závěru, že obžalovaného je třeba postihnout trestem. Při stanovení jeho druhu a výměry vycházel soud ze všech kritérií uvedených v § 39 odst. 1 trestního zákoníku. Přihlédl tedy k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti nápravy. Dále musel též přihlédnout k chování obžalovaného po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu. V tomto směru je třeba podotknout, že obžalovaný byl v souvislosti s touto trestnou činností zadržen dne 17. 6. 2022. Usnesením Okresního soudu v Chebu ze dne 20. 6. 2022, které bylo vyhlášeno ve vazebním zasedání, byl podle § 77 odst. 2 trestního řádu propuštěn ze zadržení při shledání vazebního důvodu podle § 67 písm. c) trestního řádu a vazba byla nahrazena řadou institutů k tomu příslušných, kromě jiného dohledem probačního úředníka podle § 73 odst. 1 písm. c) trestního řádu. Ze zpráv Probační a mediační služby [redacted] ze dne 3. 1. 2023 a ze dne 6. 4. 2023 je zřejmé, že náhrada vazby dohledem probačního úředníka plní svůj úkol. Obžalovaný udržuje pravidelný kontakt s PMS [redacted]. Předkládá potřebné dokumenty dokládající zdroje jeho příjmů a jiné požadované listiny, respektuje též uložené povinnosti a uložená předběžná opatření. Nebylo však shledáno, že by se obžalovaný jakýmkoliv způsobem omluvil za své jednání jak nezletilým poškozeným, tak i rodině, z jeho strany nedošlo k žádné takové satisfakci. Soud byl povinen také přihlédnout k jeho postoji k trestnému činu v trestním řízení, zda sjednal dohodu o vině a trestu, prohlásil svou vinu nebo označil rozhodné skutečnosti za nesporné. V tomto směru je třeba konstatovat, že obžalovaný v hlavním líčení prohlásil svou vinu, prohlášení viny pak soud přijal a neprováděl dokazování v rozsahu prohlášení viny. Při určení povahy a závažnosti spáchaného trestného činu vycházel soud z okolností uvedených v § 39 odst. 2 trestního zákoníku. Obžalovaný svým jednáním porušil chráněný zájem, kterým je lidská důstojnost v sexuální oblasti (jedná se o trestné činy zařazené v Hlavě III. zvláštní části trestního zákoníku). Jedná se tedy podle systematiky o významný chráněný zájem. Obžalovaný zneužil svého postavení v rodině, kterého si byl jistě vědom, jen proto, aby uspokojil svůj pohlavní pud a jednal tak vůči třem

vnučkám, které k němu měly důvěru a něco takového od něho nemohly vůbec očekávat. Nezletilé poškozené k němu měly citový vztah, vnímaly ho jako autoritu. Skutečnost, že jeho jednání výrazně ovlivnilo jejich další život, je zřejmé z toho, že u nezletilé poškozené ■■■■■ byla diagnostikována posttraumatická stresová porucha. K osobě obžalovaného soud zjistil, že je rozvedený a je otcem tří zletilých dětí. V současné době bydlí ve společném bydlíšti se svojí dcerou ■■■■■ syn ■■■■■ mladší je otcem nezletilých poškozených. V současné době podle sdělení obžalovaného tento pracuje v ■■■■■ v ■■■■■ a jeho čistý měsíční výdělek činí 22 – 23 tisíc Kč. Obžalovaný byl v minulosti celkem jedenáctkrát projevňován před soudem, a to v období od roku 19■■■■ do roku 20■■■■. Převažují odsouzení pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a majetkovou trestnou činnost. Pro mravnostní trestnou činnost zatím odsouzen nebyl. Naposledy byl propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody ■■■■■. Pokud jde o některá odsouzení, především podmíněným trestům odnětí svobody, hledí se na něho, jako by odsouzen nebyl. Pokud jde o odsouzení k nepodmíněným trestům odnětí svobody, nejsou v opisu RT záznamy o jejich zaházení. Soud byl také povinen při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlídnout k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem podle § 39 odst. 3 trestního zákoníku. Soud přiznal obžalovanému polehčující okolnost dle § 41 písm. l) trestního zákoníku, že se k trestnému činu doznal a dle § 41 písm. o), že trestného činu upřímně litoval, viz závěry znaleckého posudku. Předchozí odsouzení však nedovolovala soudu přiznat polehčující okolnost dle § 41 písm. p) trestního zákoníku, že vedl před spácháním trestného činu řádný život, na druhou stranu vzhledem k době, která od nich uplynula a vzhledem k povaze některých odsouzení (osvědčení ve zkušební době podmíněného odsouzení), nepovažoval soud předchozí odsouzení za přitěžující okolnost dle § 42 písm. q) trestního zákoníku. Na druhou stranu mu přitěžovalo dle § 42 písm. h) trestního zákoníku, že spáchal trestný čin na osobě blízké, tedy na svých vnučkách (nikoliv na dítěti, neboť v tomto případě se jedná o znak skutkové podstaty trestného činu znásilnění), dále mu přitěžovalo dle § 42 písm. m) trestního zákoníku, že spáchal trestný čin na více osobách a pokračoval v něm po delší dobu. Konečně podle § 42 písm. n) trestního zákoníku, že spáchal více trestných činů. Ve smyslu § 39 odst. 3 trestního zákoníku pak ještě soud posuzoval dobu, která uplynula od spáchání trestného činu, resp. případnou změnu situace a délku trestního řízení. Má za to, že k žádným průtahům v trestním řízení nedošlo. Doba trestního řízení je zcela přiměřená, a to i vzhledem k množství a druhu důkazů, které byly ve věci v přípravném řízení opatřeny. Pokud obžaloba ke krajskému soudu napadla dne 21. 2. 2023 a k vyhlášení nepravomocného rozsudku došlo 20. 4. 2023, pak se jedná o dobu velmi přiměřenou. Soud si je vědom, že na tom má i „zásluhu“ obžalovaný svým prohlášením viny, na základě které nemuselo být prováděno rozsáhlé dokazování. Lze tedy konstatovat, že obžalovaný v žádném případě nepřispěl svým jednáním k jakýmkoliv průtahům v trestním řízení. Pokud soud vycházel ze všech kritérií uvedených v § 39 odst. 1 trestního zákoníku, které jsou rozhodné pro stanovení druhu trestu a jeho výměry, pokud zhodnotil povahu a závažnost trestného činu ve smyslu § 39 odst. 2 trestního zákoníku a přihlédl podle § 39 odst. 3 trestního zákoníku k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem, pak jeho úvahy vyústily v jediný možný závěr, že bude obžalovanému ukládán trest odnětí svobody, a to trest úhrnný podle pravidel uvedených v § 43 odst. 1 trestního zákoníku, neboť je ukládá za dva trestné činy, a to tedy podle nejprísnejší trestní sazby § 185 trestního zákoníku, tedy v rozmezí pět až dvanáct let. Soud neshledal žádné okolnosti pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody, ať již podle § 58 odst. 1 trestního zákoníku, či podle § 58 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku při prohlášení viny obžalovaného. K tomuto prohlášení však přihlédl tak, jak bylo uvedeno shora, a jak mu ukládá ustanovení § 39 odst. 1 trestního zákoníku. Obžalovaný se dopustil zvláště závažné trestné činnosti, jejíž předmětem byly jeho tři nezletilé vnučky, tedy osoby blízké, kdy jedné z nich způsobil velmi závažnou poruchu zdraví. Jednal tak jen proto, aby uspokojil svoji sexuální potřebu, bez ohledu na sociální pravidla a bez ohledu na prožívání svých obětí. Svým jednáním pak také zcela zásadně narušil vztahy ve své rodině, které do té doby byly poměrně funkčně nastaveny. Jeho jednání je zcela nepochopitelné a nelze ho žádným způsobem vysvětlit. Obžalovaný jednal toliko ve svém osobním zájmu bez ohledu na cokoliv a kohokoliv. Pokud mu byl navrhován ze strany státního zástupce trest odnětí svobody

v trvání devíti let, pak je soud toho názoru, že trest odnětí svobody v trvání osmi let je trestem, který odpovídá všem shora uvedeným pravidlům včetně zohlednění prohlášení viny obžalovaného. Jedná se o trest výrazný, avšak je třeba si uvědomit nejen protiprávnost jednání obžalovaného, jeho společenskou škodlivost, ale především jeho naprostou nemorálnost a zvrhlost. Obžalovaný by měl být pro výkon tohoto trestu odnětí svobody podle § 56 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. b) trestního zákoníku zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou. Soud využil moderačního ustanovení § 56 odst. 3 trestního zákoníku a zařadil obžalovaného do mírnějšího typu věznice, tedy do věznice s ostrahou, kdy přihlédl především k závěru znalkyně v tom směru, že resocializace obžalovaného není úplně ztracena. Bylo také přihlédnuto k tomu, že obžalovaný byl ve výkonu trestu odnětí svobody naposledy v roce 20██, tedy lze uzavřít, že soud je toho názoru, že působení na něho, aby vedl řádný život, bude ve věznici s ostrahou lépe zaručeno.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody, může žádat, aby byl vyrozuměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u Krajského soudu v Plzni.

V Plzni 20. 4. 2023

JUDr. Jan Špeta v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Iveta Kellnerová.